

satte sin Virksomhed. Hvorledes der skulde komme 9000 Rb. ud som det virkelige Tab, forstaaer jeg ikke, da der er gaaet 37 Forestillingsaftener tabt, og enhver Aften beløber sig til de i Beregningen angivne 700 Rb. Det vil jo imidlertid nærmere kunne undersøges i Udvalget inden Sagens anden Behandling.

Fischer: Det skulde forundre mig meget, om de, som have gennemlæst Motiverne til dette Lovudkast, ikke vare komne til det Resultat, at det er en saare indviklet Beregning her foreliggende; og en Beregning, som det er overordentligt vanskeligt at forstaae. Jeg tilstaaer, at der hører et meget nøie Kjenndskab til Theatrets Regnskabsforhold, for at man overhovedet kan finde Mening deri, og det har derfor ikke forundret mig, at den høitærede Minister, der ikke har noget langt Bekjendtskab til Theatrets Regnskabsforhold, har gjort sig skyldig i en meget stor Misforstaaelse. Daade ved Forelæggelsen af Loven og nu ganske nyligt udtalte nemlig den høitærede Minister, at det, som trykkede Theatret, var, at det maatte arbejde med et Forstud af 30,000 Rb. Deri gjør den ærede Minister Rigsdagen stor Uret; (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det var ikke nogen Klage over Rigsdagen) — jeg skal altsaa affee derfra; men i ethvert Tilfælde har den høitærede Minister ganske misforstaaet Betydningen af dette Forstud. Jeg skal derfor tillade mig at forklare, hvorledes det dermed hænger sammen. Ved Udgangen af Aaret 1858—59 var Theatret i det beklagelige Tilfælde, at have en Underbalance af over 30,000 Rigsdaler, og nu blev der Spørgsmaal om, hvorledes man skulde dække denne Underbalance. Rigsdagen gik da ind paa, at $\frac{3}{5}$ af det aarlige Tilskud af 50,000 Rb. skulde fortløbende betales forud; men er det nu en Foranstaltning, der kan trykke Theatret? Naar man overveier nøie, hvad dette Forstud har at sige, vil man tvertimod finde, at det er eensbetydende med, at der blev givet Theatret et ekstraordinært Tilskud af 30,000 Rb., thi da disse $\frac{3}{5}$ af Tilskuddet bestandig betales forud, uden at der er bestemt nogen Termin for Tilbagebetalingen,

saar er dette Forstud eensbetydende med et reent Tilskud til Theatret. Det kan altsaa ikke være det Forstud, hvormed Theatret arbejder, som kan trykke dets økonomiske Forfatning.

Det forundrer mig, at Ingen har gjort opmærksom paa en Sætning i Slutningen af Motiverne; Ministeren siger os der, at det fremgaaer af det Foregaaende, at Theatret ikke vil kunne affee det begjærede Tilskud, og derpaa anføres, at Theatrets økonomiske Forfatning i de sidst forløbne fire Aar har forbedret sig saaledes, at der er Udsigt til, at det under ordinære Forhold vil kunne opfylde sine Forpligtelser, og være istand til at bestaae ved det engang bestemte Tilskud, i Forbindelse med sine egne Indtægter. Naar nu Theatrets økonomiske Forfatning i de sidst forløbne Aar har forbedret sig saa betydeligt, saar er det dog paa følgende, at man nu trænger til et saa stort ekstraordinært Tilskud paa Grund af en Standsning i Theatrets Virksomhed; men seer man noget nyere efter i Regnskaberne, vil man undre sig endnu mere. Tager jeg Regnskabet for det første af de sidst forløbne fire Aar for mig, altsaa for 1859—60, vil man finde, at Theatrets Underbalance dengang var 10,152 Rb. 32 β .; men tager jeg det sidste Aars Regnskab for mig, saar vil jeg finde, at Underbalancen er 30,057 Rb. 48 β . Det synes at staae i stor Modstrid med, at Theatrets Status har forbedret sig i de sidste 4 Aar, at Underbalancen er vorret fra c. 10,000 Rb. til c. 30,000 Rb. Vil man imidlertid undersøge, hvorledes man er kommen til det Resultat, at der dog har været en Fremgang tilstede, saar seer jeg ikke, man kan faae Andet ud af Motiverne, end at Theatret daterer sin Tidsregning fra Udløbet af Finantsaaret 1858—59, saar at hvad der ligger bagved den Tid, vil Theatret ikke vide noget af at sige. Der stete dengang ganske vist en Forandring i Theatrets Bestyrelse, og naar man nu vil kræve Bestyrelsen til Regnskab, bør man tage Hensyn dertil; men den Aftale, der var gjort med Rigsdagen under Finantsloven, maa dog endnu være bindende ligeoverfor den nuværende Bestyrelse, og Aftalen for Finantsaaret 1858—59 var den, at Theatret skulde have et aarligt Tilskud af 50,000 Rb., at det dernæst skulde